

Sygn. akt III AUa 1270/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Monika Kowalska (spr.)
Sędziowie:	SSA Maria Szaroma SSA Halina Gajdzińska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Monika Ziarko

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2013 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **R. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.**

o wysokość emerytury

na skutek apelacji wnioskodawcy R. G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału VII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 20 czerwca 2012 r. sygn. akt VII U 1257/11

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1270/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił odwołanie R. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. z dnia 22 czerwca 2011 roku oraz z dnia 13 lipca 2011 roku, na mocy których organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania emerytury na zasadach zreformowanych.

Sąd I instancji za bezsporną uznał okoliczność, iż wnioskodawca, urodzony (...), pobierał rentę inwalidzką II grupy inwalidów od 1 marca 1996 roku do 31 grudnia 1997 roku, rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1 stycznia 1998 roku do lutego 2002 roku, a następnie rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 marca 2002 roku, przyznaną na stałe. W związku z ukończeniem przez niego 65 lat organ rentowy decyzją z dnia 21 kwietnia 2011 roku wydaną z urzędu przyznał wnioskodawcy emeryturę od 29 kwietnia 2011 roku, na zasadzie art. 27a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jednocześnie wstrzymano wypłatę pobieranego przez niego dotychczas świadczenia rentowego. Wysokość emerytury ustalono na kwotę (...) złotych. W

dniu 29 kwietnia 2011 roku R. G. złożył wniosek o emeryturę, w którym domagał się przyznania świadczenia według najkorzystniejszego wariantu oraz obliczenia emerytury w myśl nowych zasad. Wobec powyższego decyzją z dnia 8 lipca 2011 roku wstrzymano wypłatę emerytury przyznanej z urzędu i przyznano wnioskodawcy emeryturę na zasadzie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia przypadających w przedziale czasowym od 1966 roku do 1974 roku, od 1982 roku do 1987 roku, od 1991 roku do 1993 roku oraz od 2008 roku do 2010 roku ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru kształtującym się na poziomie 42,68 % oraz kwotę bazową w wysokości (...)złotych. Przy obliczaniu emerytury organ rentowy uwzględnił 28 lat i 3 miesiące okresów składkowych oraz 1 rok i 10 miesięcy okresów nieskładkowych, co pozwoliło na ustalenie wysokości świadczenia na kwotę (...)złotych. Dokonując wyliczenia emerytury organ rentowy uwzględnił najkorzystniejszy wariant, albowiem przyjęty wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia był najwyższy w porównaniu ze wskaźnikami ustalonymi na podstawie zarobków uzyskiwanych w przedziale czasowym od 1987 roku do 1993 roku i od 2001 roku do 2010 roku, które wynosiły odpowiednio 32,71 % oraz 17,95 %. Wysokość emerytury ustalono w oparciu o treść art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Od 29 maja 1998 roku wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą. W okresie od 1 stycznia 1999 roku do 31 grudnia 2007 roku opłacał z tego tytułu składki zdrowotne, natomiast od 1 stycznia 2008 roku do 31 sierpnia 2011 roku opłacał składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy stwierdził, że wniesione przez wnioskodawcę odwołanie nie jest uzasadnione. Nie zostały bowiem spełnione przesłanki określone w art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst Dz. U. z 2009 roku Nr 153, poz. 1227 ze zm.), umożliwiające przeliczenie pobieranej przez niego emerytury na nowych zasadach przewidzianych w art. 26 ww. ustawy. W dacie złożenia wniosku o emeryturę, to jest w dniu 29 kwietnia 2011 roku wnioskodawca nie wykazał kontynuowania ubezpieczenia po ukończeniu 65 roku życia. Wiek 65 lat osiągnął dopiero w dacie złożenia wniosku o emeryturę (...). Sąd I instancji podniósł również, że z uwagi na fakt, iż wnioskodawca nadal prowadzi działalność gospodarczą, w tym po dniu 29 kwietnia 2011 roku i opłaca z tego tytułu składki, która to okoliczność nie była przedmiotem postępowania przed organem rentowym, istnieje możliwość wystąpienia przez niego z nowym wnioskiem do organu rentowego o przeliczenie emerytury na zreformowanych zasadach. Z powyższych względów Sąd Okręgowy przyjął, że odwołanie od decyzji organu rentowego nie jest zasadne i podlega oddaleniu na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł wnioskodawca. Zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez nieuprawnione przyjęcie, że pomimo udokumentowanej przez ubezpieczonego kontynuacji opłacania składek okoliczność ta nie była przedmiotem postępowania przed organem rentowym oraz naruszenie prawa materialnego, a to art. 55 w zw. z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez ich niezastosowanie.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie złożonego przez niego odwołania, ewentualnie uchylenie tego orzeczenia i poprzedzającej go decyzji i przekazanie sprawy do rozpoznania organowi rentowemu. W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, iż brak kontynuacji ubezpieczenia po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, który był podstawą wydania zaskarżonej odmownej decyzji organu rentowego, w toku postępowania sądowego okazał się niezgodny z prawdą. Sąd Okręgowy ustalił bowiem, że wnioskodawca kontynuuje ubezpieczenie z tytułu wykonywania działalności gospodarczej. Okoliczność ta w dacie wydania zaskarżonej decyzji była także znana organowi rentowemu, gdyż w dacie 13 lipca 2011 roku dysponował on dowodami opłacania składek za maj i czerwiec 2011 roku. Nie można się zatem zgodzić ze stanowiskiem Sądu I instancji, że fakt kontynuowania ubezpieczenia nie był przedmiotem postępowania przed organem rentowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwestia zasadności wniosku o ustalenie wysokości emerytury wnioskodawcy R. G. na podstawie art. 55 powołanej wyżej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zaskarżony wyrok Sądu I instancji, pomimo częściowo błędnego uzasadnienia, jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa. Nie można przyznać Sądowi Okręgowemu racji, iż organowi rentowemu nie była znana okoliczność kontynuowania przez wnioskodawcę ubezpieczenia społecznego z tytułu wykonywania działalności gospodarczej. Ubezpieczony w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej przedkładał organowi rentowemu dokumentację rozliczeniową dotyczącą opłacanych składek na ubezpieczenie społeczne między innymi za miesiąc kwiecień 2011 roku, maj 2011 roku i czerwiec 2011 roku, a zatem w dacie wydania zaskarżonych w niniejszym postępowaniu decyzji (22 czerwca 2011 roku i 13 lipca 2011 roku) fakt kontynuowania przez apelującego ubezpieczenia społecznego i opłacania z tego tytułu składek był organowi rentowemu wiadomy. Odmienne zapatrywanie Sądu I instancji nie jest uzasadnione.

Niezależnie od powyższego należy podzielić konstatację Sadu I instancji, że wnioskodawca nie spełnił przesłanek pozwalających na obliczenie pobieranego przez niego świadczenia emerytalnego w oparciu o treść art. 55 w zw. z art. 26 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przepis art. 55 tej ustawy umożliwia ustalenie wysokości świadczenia osobom spełniającym warunki do przejścia na emeryturę na starych zasadach (art. 27) według reguł obowiązujących dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku (tj. na zasadach określonych w art. 26), o ile osoby te kontynuowały ubezpieczenie emerytalne po osiągnięciu powszechnie obowiązującego wieku emerytalnego (65 lat w przypadku mężczyzn) i wystąpiły z wnioskiem o świadczenie po dniu 31 grudnia 2008 roku, zaś emerytura obliczona w myśl art. 26 ww. ustawy okaże się wyższa niż obliczona zgodnie z art. 53. Osoba ubiegająca się o wyliczenie emerytury na podstawie art. 55 powołanej wyżej ustawy w dacie złożenia wniosku o emeryturę musi być osobą, która ukończyła 65 rok życia i która pomimo nabycia uprawnień emerytalnych nadal kontynuuje ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Wnioskodawca nie spełnia tych wymogów. Wiek emerytalny osiągnął(...)i w tym samym dniu złożył już wniosek o emeryturę. Według stanu rzeczy ocenianego na datę zgłoszenia wniosku emerytalnego wnioskodawca nie był osobą kontynuującą choćby przez jeden dzień ubezpieczenie emerytalne i rentowe po ukończeniu 65 roku życia, gdyż 29 kwietnia 2011 roku osiągał dopiero powszechny wiek emerytalny. Nie zostały zatem zrealizowane wszystkie warunki niezbędne do obliczenia pobieranego przez niego świadczenia emerytalnego w myśl art. 55 w zw. z art. 26 powołanej wyżej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Warto również zauważyć, że zgodnie z wyliczeniem przedstawionym przez organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 8 kwietnia 2013 roku emerytura wnioskodawcy ustalona na dzień 30 kwietnia 2011 roku (miesiąc złożenia wniosku o emeryturę) wedle reguł określonych w art.26 ww. ustawy byłaby niższa od obecnie pobieranego świadczenia emerytalnego obliczonego na podstawie art. 53 tej ustawy. Ustalona decyzją z dnia 8 lipca 2011 roku (na wniosek z 29 kwietnia 2011 roku) emerytura wnioskodawcy wynosiła(...)zł, a wyliczona przez organ rentowy na zasadach z art. 55 ustawy emerytura stanowi kwotę (...)zł (niekwestionowane przez wnioskodawcę wyliczenie k.97 a.s.). Zatem i z tego powodu brak jest podstaw do uwzględnienia zgłoszonego przez skarżącego w dniu 29 kwietnia 2011 roku wniosku o obliczenie emerytury na mocy art.55 powołanej wyżej ustawy. Okres kontynuowania ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej nie pozostaje oczywiście bez wpływu na wysokość pobieranego przez wnioskodawcę świadczenia, którego część stażowa podlega na wniosek odpowiedniemu podwyższeniu (co kwartał).

Podsumowując należy stwierdzić, że zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu I instancji odpowiada prawu, pomimo częściowej wadliwości argumentacji przytoczonej w jego uzasadnieniu. Apelacja okazała się nieuzasadniona.

W związku z powyższym, Sąd Apelacyjny na podstawie wskazanych wyżej przepisów i na zasadzie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.